

Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

Posudek oponenta diplomové práce

Název diplomové práce: Vlastní literární dílo

Autor: Miroslav Boček

Oponent diplomové práce: PhDr. Ondřej Hník, Ph.D

Miroslav Boček si v rámci vzácně voleného tematu DP, kterým je prezentovat vlastní literární dílo s komentářem, zvolil náročný úkol: zhodnotit klady a nedostatky vlastní tvorby a reflektovat ji svým, a přitom „nezávislým“ okem.

Prezentace vlastních básnických textů je náplní první části práce, druhá část je věnována zmíněné reflexi vlastních textů, třetí část tvoří esej *Poezie a básník v dnešním světě*.

Každému autorovi se vlastní nedostatky těžko hledají a přiznávají, stejně tak se těžko identifikují „*prvky pro další vývoj inspirativní a podstatné*.“ (s. 27 oponovaného textu) Autor však při svém hledání **plodně kombinuje hledisko ryze osobní (pocity, přístupy, inspirace) s hlediskem věcně interpretačním.**

Jedním z cílů, který si autor v rámci reflexe klade, je vytipovat ve vlastní tvorbě odlišná tvůrčí období. To je jistě úkol smysluplný, avšak soudím, že doba zhruba jednoho roku, kterou autor na s. 27 pro genezi svých textů uvádí, je k rozlišení více tvůrčích období, navíc z krátkého časového odstupu, příliš krátké období.

Uvítal bych více než jednu drobnohlednou analýzu vzniku textu typu: „... *.slovo plavek jsem v prvním verši vyměnil za strachu a zcela jsem z druhého verše druhé strofy vypustil slovní spojení vyhrává lambáda, protože se mi v kontextu celkového vyznění básně jevílo moc poetisticky hravé...místo něj jsem dosadil poněkud existencialisticky znějící vyhrává hudba nekonečnosti... Přišlo mi to lepší i z rytmických důvodů...*“ Ta je podle mne mnohdy cennější a má větší výpovědní hodnotu než obecné reflexe a obecné formulace.

Přes některé drobné nedostatky DP (snad ještě místy příliš metaforický jazyk, absence krátkého shrnutí celé reflektivní části) je třeba zdůraznit, že je v ní řada zajímavých postřehů z oblasti tvorby textu; **přes tyto subjektivní postřehy a reflexi autor vypovídá o některých zásadních a obecně platných aspektech geneze textu** (typ tvůrce: spontánní tvůrce x poeta doctus ad absurdum, zápas obou tendencí, zrod z textu z chaoticky zapisovaných nápadů a neutříděných poznámek, lopotná geneze x radost z tvorby, přehnaná sebekritika, lyrická apostrofa jako sebeoslovení atp). Je třeba ocenit i některé pasáže interpretací. Jako nejhutnější a nejhodnotnější z reflektivní části se mi jeví básníková výpověď na s. 65 oponovaného textu (poslední intermezzo).

Rovněž oceňuji, že autor **operuje se zásadními kategoriemi autorství, geneze textu, žánru, typu textury ...**, např.: hledání vlastního autorského já, autorský vývoj, inspirace, koheze x roztržitost textu, statut poezie v dnešním světě.

K diskuzní části obhajoby doporučuji diplomantovi mimo jiné promyslet, **jaký odborný, tedy literární a literárně didaktický přínos může mít vlastní tvorba** (vědomí vlastní tvorby a vědomí vlastního tvůrčího vývoje, který diplomant rovněž reflektuje). Je možné a žádoucí zapojit tvorbu textu do hodin literatury? Jak a s jakými efekty? Není poučená reflexe vlastní tvorby nejlepší učitelkou literární teorie?

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jak **velmi dobrou**. Přeji diplomantovi mnoho úspěchů v dalším odborném, autorském i osobním růstu.

V Praze, leden 2006

PhDr. Ondřej Hník, Ph.D.